

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

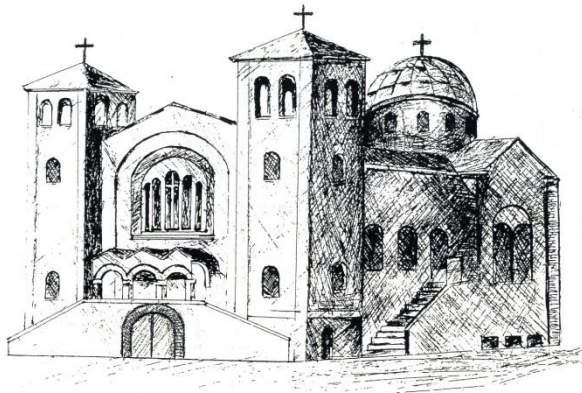
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, April 28, 2019

Great and Holy Pascha

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ – 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 2019

12:00 μ.μ. – 1:00 μ.μ. Εσπερινός της Αγάπης
Egg Hunt

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ – 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 2019

Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος
9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία (Θ. Κοινωνία)

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ – 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 2019

Αγ. Ραφαήλ / Αγ. Μάρκου
9π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία (Θ. Κοινωνία)

ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΜΑΪΟΥ, 2019

4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. *Ελληνικό Σχολείο*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – 3 ΜΑΪΟΥ, 2019

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ
9:00 π.μ. – 11: 30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία, Αγιασμός
4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. *Ελληνικό Σχολείο*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ – 5 ΜΑΪΟΥ, 2019

9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος Θ. Λειτουργία (Θ. Κοινωνία)
Ο καφές προσφέρεται από τη Φιλόπρωχο
1:15 μ.μ. Γενική Συνέλευση

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS
PASCHA SUNDAY - APRIL 28, 2019

12:00 noon - 1:00 p.m. Vespers of Love
Egg Hunt

2nd DAY OF PASCHA MONDAY - APRIL 29, 2019

St. Georgios
9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, D. Liturgy (Holy Communion)

3rd DAY OF PASCHA TUESDAY - APRIL 30, 2019

St. Raphael / St. Markos
9:00 a.m.-11a.m. Orthros, D. Liturgy (Holy Communion)

WEDNESDAY- MAY 1, 2019

4:30 p.m. - 6:15 p.m. *Greek School*

FRIDAY- MAY 3, 2019

THEOTOKOS OF THE LIFEGIVING FONT
9a.m.-11.30a.m. Orthros, D. L. (Holy Communion) - AGIASMOS
4:30 p.m. - 6:30 p.m. *Greek School*

SUNDAY OF SAINT THOMAS – MAY 5, 2019

9:00 a.m.-12:00 noon Orthros, D. Liturgy (Holy Communion)
Coffee is offered by the Philoptochos
1:15 p.m. General Assembly Meeting

Πράξεις Αποστόλων 1:1-8

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃ Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Acts of the Apostles 1:1-8

In the first book, O Theophilus, I have dealt with all that Jesus began to do and teach, until the day when he was taken up, after he had given commandment through the Holy Spirit to the apostles whom he had chosen. To them he presented himself alive after his passion by many proofs, appearing to them during forty days, and speaking of the kingdom of God. And while staying with them he charged them not to depart from Jerusalem, but to wait for the promise of the Father, which, he said, "you heard from me, for John baptized with water, but before many days you shall be baptized with the Holy Spirit."

So when they had come together, they asked him, "Lord, will you at this time restore the kingdom of Israel?" He said to them, "it is not for you to know times or seasons which the Father has fixed by his own authority. But you shall receive power when the Holy Spirit has come upon you; and you shall be my witnesses in Jerusalem and in all Judea and Samaria and to the end of the earth."

Κατὰ Ἰωάννην 1:1-17

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

John 1:1-17

In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. He was in the beginning with God; all things were made through him, and without him was not anything made that was made. In him was life, and the life was the light of men. The light shines in the darkness, and the darkness has not overcome it.

There was a man sent from God, whose name was John. He came for testimony, to bear witness to the light, that all might believe through him. He was not the light, but came to bear witness to the light.

The true light that enlightens every man was coming into the world. He was in the world, and the world was made through him, yet the world knew him not. He came to his own home, and his own people received him not. But to all who received him, who believed in his name, he gave power to become children of God; who were born, not of blood nor of the will of the flesh nor of the will of man, but of God.

And the Word became flesh and dwelt among us, full of grace and truth; we have beheld his glory, glory as of the only Son from the Father. (John bore witness to him, and cried, "This was he of whom I said, 'He who comes after me ranks before me, for he was before me.'") And from his fullness have we all received, grace upon grace. For the law was given through Moses; grace and truth came through Jesus Christ.

Orthodox Easter Monday is a religious observance for Orthodox Christians all over the world.

Easter Monday is the second day of Bright Week for Orthodox Christians, and it follows immediately after Easter Sunday. It is also the first day of the Pentecostarian, the 50 days after Easter that end with the day of [Pentecost](#).

HISTORY OF ORTHODOX EASTER MONDAY

Even though Easter Sunday is the day of celebration of the resurrection of Christ, soon Christian communities discovered that one day to celebrate such a great event wasn't enough and extended the celebration of the resurrection to one week. The same celebratory tone is given to the liturgy and religious practices, and the events are considered to be part of one continuous day.

For Orthodox Christians, Easter Sunday starts what is known as Bright Week, or Renewal Week, symbolizing the new light that came forth in their lives from the resurrection of Jesus and the renewed opportunity to a fruitful life with Christ. The second day of Bright Week is Easter Monday. It is a national holiday in many Orthodox Christian countries and serves not only to continue the celebrations of Easter Sunday but also to slowly re-enter the rhythm of work and studies.

This tradition resembles that of Fat Tuesday before Ash Wednesday on which, before the period of fasting during Lent season, are celebrations and preparations for the following day's more serious tone. So Easter Monday is a day to rejoice and come

out from fasting and eat the blessed foods from the previous liturgical celebration on Sunday.

ORTHODOX EASTER MONDAY TRADITIONS, CUSTOMS AND ACTIVITIES

Easter Monday continues with the celebrations of Easter Sunday and is considered to be as if it is the same day with some minor changes in the liturgical celebrations. In Orthodox Christian churches the altar is separated by a screen from the nave, where the faithful attend the liturgical services.

This screen is called the iconostasis. The doors on the iconostasis are closed and only the high clergy can pass through them. During Easter Monday, and all throughout Bright Week, these doors are open.

Easter Monday is a day to rejoice and enjoy the fact that the rules of fasting have been lifted and within the same spirit of recollection and prayer everything can be eaten again. It is common to eat the Pascha, which is a dish made of cheese and eggs, with other ingredients, that are forbidden to be eaten during the days of the Great Fasting. Easter eggs colored red to symbolize the blood of Christ are also eaten on Easter Monday.

In Greece it is an important tradition to gather the whole family on this day and roast a lamb. In Russia during Bright Week all taverns used to be closed and no alcohol was allowed to be sold, but the lighter mood of Bright Week has since taken hold.

Τι γιορτάζουμε την Δευτέρα του Πάσχα;

Εβδομάδα της Διακαινησίμου ονομάζεται η εβδομάδα που αρχίζει από σήμερα και λήγει την Κυριακή του Θωμά ή Αντίπασχα.

Η εβδομάδα αυτή πήρε πιθανότατα αυτή την ονομασία επειδή άρχισε η περίοδος πνευματικής αναγέννησης και ανακαίνισης για τους πιστούς, που είχαν βαπτισθεί τη νύχτα του Μεγάλου Σαββάτου. Μέχρι την Κυριακή του Θωμά, οι νεοβαπτισθέντες φορούσαν λευκά ενδύματα, εξ' ου και «**Λευκή Εβδομάς**».

Την Εβδομάδα της Διακαινησίμου επιτρέπεται η «**κατάλυσις εις πάντα**» (επιτρέπεται κάθε είδους τροφή).

Η ζωή του Αγίου Γεωργίου

Ο Άγιος Γεώργιος, γνωστός και ως Μεγαλομάρτυρας ή Τροπαιοφόρος, γεννήθηκε γύρω στα 275 μ.Χ., δηλαδή την εποχή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού, στην περιοχή της Καππαδοκίας. Προερχόταν από πλούσια και εύπορη οικογένεια, ενώ και οι δυο γονείς του ήταν χριστιανοί. Μάλιστα, σύμφωνα με τις μαρτυρίες, ο πατέρας του Αγίου μαρτύρησε για χάρη του Χριστού όταν ο Άγιος Γεώργιος ήταν μόλις δέκα ετών. Μετά την ενηλικίωση του, ο Γεώργιος κατατάχτηκε στο ρωμαϊκό στρατό και ήταν υπόδειγμα στρατιώτη.

Ο βίος του ήταν πλούσιος σε θαυματουργές πράξεις, ωστόσο, η πιο διάσημη είναι εκείνη κατά την οποία ο Άγιος καβάλα πάνω σε ένα λευκό άλογο σκοτώνει έναν δράκο. Αυτή μάλιστα είναι και η πιο γνωστή εικόνα του Αγίου Γεωργίου στην εκκλησία μας.

Σύμφωνα με τον μύθο, ο δράκος αυτός φρουρούσε μια πηγή στην περιοχή της Λιβύης, μην αφήνοντας τους ντόπιους να εφοδιαστούν με νερό. Μάλιστα οι κάτοικοι της περιοχής υποχρεώνονταν να θυσιάζουν τα παιδιά τους -ένα κάθε μέρα- για να εξευμενίσουν το θηρίο. Μια μέρα ο Άγιος Γεώργιος που περνούσε από την περιοχή, σκότωσε με την βοήθεια του Θεού τον δράκο ελευθερώνοντας τους κατοίκους από την περίεργη αυτή ομηρία.

Ο Γεώργιος είχε μαρτυρικό θάνατο, ο οποίος οδήγησε στην αγιοποίηση του. Μετά από πολλά βασανιστήρια, από τον αυτοκράτορα Διοκλητιανό, καταδικάστηκε σε θάνατο δι' αποκεφαλισμού λόγω της πίστης του στον Θεό.

Πότε είναι κινητή γιορτή; Η γιορτή του Αγίου Γεωργίου γιορτάζεται κανονικά στις **23 Απριλίου**. Επειδή όμως είναι πολύ μεγάλη γιορτή και επειδή ορισμένα τροπάρια που ψάλλονται για την μνήμη του περιέχουν αναστάσιμα λόγια, η γιορτή δεν μπορεί να γιορταστεί πριν από την Ανάσταση του Χριστού. Έτσι, όταν η 23η Απριλίου πέφτει πριν το Πάσχα, δηλαδή πριν ή και την ίδια μέρα με την Κυριακή του Πάσχα, τότε αυτομάτως η γιορτή του Αγίου Γεωργίου μετατίθεται για την **Δεύτερη μέρα του Πάσχα**. Διαφορετικά γιορτάζεται κανονικά στις 23 Απριλίου. Ενδεικτικά, το 2019 η μεγάλη αυτή γιορτή πέφτει την Δεύτερη μέρα του Πάσχα, δηλαδή **στις 29 Απριλίου**, ενώ **το 2020** η μνήμη του Αγίου γιορτάζεται κανονικά **στις 23 Απριλίου**, καθώς το Πάσχα πέφτει νωρίτερα.

Οπότε τώρα ξέρετε πως να βρίσκετε πότε πέφτει η γιορτή του Αγ. Γεωργίου του Τροπαιοφόρου κάθε χρόνο!

Οι Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη

Συγκαταλέγονται στη χορεία των Νεοφανών Αγίων και μάλιστα εκείνων που μαρτύρησαν σχεδόν αμέσως μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Σχετικά με τον βίο τους γνωρίζουμε λίγα πράγματα. Οι πρώτες πληροφορίες για την ύπαρξη των Αγίων ιστορούνται με θαυματουργικό και αποκαλυπτικό τρόπο από το έτος 1959 μ.Χ. Από μία ανασκαφή που έγινε στη Θερμή της Λέσβου, ανακαλύφθηκε ο τάφος ενός αγνώστου προσώπου, που όπως αποκαλύφθηκε σε συνεχή οράματα, ανήκε στον Άγιο Ιερομάρτυρα Ραφαήλ, ο οποίος μαρτύρησε μαζί με τον Άγιο Οσιομάρτυρα Νικόλαο και την Αγία Ειρήνη. Ο τάφος και το λείψανο του Αγίου Νικολάου ανακαλύφθηκε στις 13 Ιουνίου 1960 μ.Χ.

Ο Άγιος Ραφαήλ καταγόταν από τους Μύλους της Ιθάκης και γεννήθηκε το έτος 1410 μ.Χ. Το κοσμικό του όνομα ήταν Γεώργιος Λάσκαρης ή Λασκαρίδης και ο πατέρας του ονομαζόταν Διονύσιος. Πριν γίνει κληρικός είχε σταδιοδρομήσει στο βυζαντινό στρατό και έφθασε μάλιστα σε μεγάλο βαθμό. Σε ηλικία τριάντα πέντε ετών γνώρισε ένα ασκητικό και σεβάσμιο γέροντα, τον Ιωάννη, ο οποίος τον προσείλκυσε στην εν Χριστώ ζωή. Κάποια Χριστούγεννα ο γέροντας κατέβηκε από τον τόπο της ασκήσεώς του, για να εξομολογήσει και να κοινωνήσει τους στρατιώτες και κήρυξε τον λόγο του Θεού. Τότε ο αξιωματικός Γεώργιος, όταν ο γέροντας κατέβηκε πάλι τα Θεοφάνεια, αποχαιρέτισε τους στρατιώτες και τον ακολούθησε. Μετά την κουρά του σε μοναχό, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, αλλά τιμήθηκε και με το οφίκιο του αρχιμανδρίτη και του πρωτοσύγκελου. Μαζί δε με τις άλλες αποκαλύψεις, ο Άγιος Ραφαήλ αποκάλυψε ότι απεστάλη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη στην Εσπερία, στην πόλη της Γαλλίας που ονομάζεται Μορλαί, για να εκπληρώσει την εντολή που του ανατέθηκε. Το γεγονός αυτό έλαβε χώρα λίγο πριν από την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Ακόμη απεκάλυψε ότι κήρυξε τον λόγο του Ευαγγελίου στην Αθήνα, στο λόφο που είναι το μνημείο του Φιλοπάππου.

Λίγα χρόνια πριν από την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, περί το έτος 1450 μ.Χ., ο Άγιος βρέθηκε μετά από περιπλανήσεις στην περιοχή της Μακεδονίας και μόνάζε εκεί. Κοντά στον Άγιο Ραφαήλ βρισκόταν εκείνο το διάστημα ο Άγιος Νικόλαος ως υποτακτικός. Ο Νικόλαος εκάρη μοναχός και στη συνέχεια χειροτονήθηκε διάκονος. Θεωρείται Θεσσαλονικεύς στην καταγωγή, αν και αναφέρεται ότι γεννήθηκε στους Ράγους της Μηδίας της Μικράς Ασίας. Ωστόσο μεγάλωσε και ανδρώθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Μόλις έπεσε η Κωνσταντινούπολη στα χέρια των Τούρκων, οι οποίοι εισέβαλαν ορμητικά στη Θράκη και καταλύθηκε οριστικά η βυζαντινή αυτοκρατορία, ο φόβος για γενικούς διωγμούς κατά των Χριστιανών στάθηκε ως αφορμή να καταφύγει ο Άγιος Ραφαήλ με την συνοδεία του από το λιμάνι της

Αλεξανδρουπόλεως, στη Μυτιλήνη.

Εκεί εγκαταστάθηκε μαζί με άλλους μοναχούς στην παλαιά μονή του Γενεσίου της Θεοτόκου, η οποία στο παρελθόν ήταν γυναικεία και ήταν χτισμένη στο λόφο Καρυές, κοντά στο χωριό Θέρμη. Ηγούμενος της μονής εξελέγη στην συνέχεια ο Άγιος Ραφαήλ.

Έπειτα από μερικά χρόνια, το έτος 1463 μ.Χ., η Λέσβος έπεσε στα χέρια των Τούρκων, οι οποίοι σε μια επιδρομή τους στο μοναστήρι, συνέλαβαν τον Άγιο Ραφαήλ και τον Άγιο Νικόλαο, τη Μεγάλη Πέμπτη του ίδιου έτους. Ακολούθησαν σκληρά και ανηλεή βασανιστήρια και ο Άγιος Ραφαήλ μαρτύρησε διά σφαγής με πολύ σκληρό τρόπο. Τον έσυραν βιαίως τραβώντας τον από τα μαλλιά και την γενειάδα, τον κρέμασαν από ένα δένδρο, τον χτύπησαν βάνουσα, τον τρύπησαν με τα πολεμικά τους όργανα, αφού προηγουμένως τα πυράκτωσαν σε δυνατή φωτιά και τελικά τον έσφαξαν πριονίζοντάς τον από το στόμα.

Σε μερικές εμφανίσεις του ο Άγιος Ραφαήλ φαίνεται να συνοδεύεται από πολλούς, δορυφορούμενους τρόπον τινά, οι οποίοι διάνυσαν πριν από αυτόν τον ασκητικό βίο στη μονή των Καρυών, όπως είπε σε εκείνους που τα έβλεπαν αυτά. Αποκάλυψε επίσης, ότι η μονή αυτή, η οποία είναι γυναικεία, υπέστη επιδρομή από τους αιμοχαρείς πειρατές κατά το έτος 1235 μ.Χ. Κατά την επιδρομή εκείνη αγωνίσθηκε μαζί με τις άλλες μοναχές τον υπέρ του Χριστού καλό αγώνα η καταγόμενη από την Πελοπόννησο ηγουμένη Ολυμπία και η αδελφή της Ευφροσύνη. Η Ολυμπία τελειώθηκε αθλητικώς στις 11 Μαΐου του έτους 1235 μ.Χ., εμφανίσθηκε δε μαζί με τον μεγάλο και θαυματουργό Άγιο Ραφαήλ.

Ο Άγιος Νικόλαος πέθανε μετά από βασανισμούς, από ανακοπή καρδιάς, δεμένος σε ένα δένδρο. Μαζί με τους Αγίους συνάθλησε και η μόλις δώδεκα χρονών νεάνιδα Ειρήνη, θυγατέρα του Βασιλείου, προεστού της Θέρμης, η οποία και εμφανίζεται μαζί τους. Αυτή μαρτύρησε ως εξής: Οι ασεβείς αλλόθρησκοι της απέκοψαν το ένα χέρι και ακολούθως την έβαλαν σε ένα πιθάρι

και κατέκαυσαν την αγνή αυτή παρθένο, υπό τα βλέμματα των δύστυχων γονέων της, οι οποίοι και θρηνούσαν γοερά για τον φρικτό θάνατο του παιδιού τους. Με τους Αγίους συνεμαρτύρησαν ο μνημονευθείς πατέρας της Αγίας Ειρήνης, Βασίλειος, η σύζυγός του Μαρία, το μόλις πέντε ετών παιδί τους Ραφαήλ, η ανεψιά τους Ελένη, ο δάσκαλος Θεόδωρος και ο ιατρός Αλέξανδρος, των οποίων τα οστά βρέθηκαν κοντά στους τάφους των Αγίων, μέσα σε ξεχωριστούς τάφους. Το μαρτύριό τους συνέβη την Τρίτη της Διακαινησίμου, στις 9 Απριλίου του έτους 1463 μ.Χ. Έπειτα από θαυματουργικές υποδείξεις των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, έγινε γνωστή η ύπαρξη των λειψάνων τους και υποδείχθηκαν τα σημεία όπου βρίσκονταν οι τάφοι τους.

Η εορτή της Ζωοδόχου Πηγής που γιορτάζουμε την Παρασκευή της Διακαινησίμου είναι γιορτή της Παναγίας μας. Γράφει το συναξάρι της ημέρας: «Την Παρασκευή της Διακαινησίμου εορτάζουμε τα εγκαίνια του ναού της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών και Θεομήτορος, της Ζωηφόρου Πηγής• ακόμη ενθυμούμαστε και τα υπερφυή θαύματα που έγιναν στον Ναό αυτό από την Μητέρα του Θεού».

Η Παναγία ονομάζεται Ζωοδόχος Πηγή, αφού γέννησε την Ζωή, που είναι ο Χριστός. Για πρώτη φορά το επίθετο Ζωοδόχος Πηγή το έδωσε στην Παναγία ο Ιωσήφ ο Υμνογράφος τον 9ο αιώνα, συνθέτοντας έναν ύμνο του προς την Παναγία.

Η γιορτή, όπως προαναφέρθηκε, αναφέρεται στα εγκαίνια του Ιερού Ναού της Παναγίας, γνωστού ως «Η Ζωοδόχος Πηγή στο Μπαλουκλί», έξω από τα τείχη της Κωνσταντινούπολης, όπου υπήρχε πηγή αγιάσματος που επιτελούσε και επιτελεί πολλά θαύματα.

Ο Ιερός Ναός της Ζωοδόχου Πηγής στην Πόλη ανεγέρθηκε κατ' αρχάς από τον αυτοκράτορα Λέοντα τον Θράκα, που ήταν χρηστός και επιεικής, και πριν ακόμη γίνει αυτοκράτορας ως απλός στρατιώτης συνάντησε έναν τυφλό έξω από την Χρυσή Πύλη της Κωνσταντινούπολης. Ο τυφλός του ζήτησε νερό να πιη και ο Λέων αναζήτησε την πηγή του νερού στην περιοχή, η οποία ήταν κατάφυτη

από δένδρα, αλλά δεν μπόρεσε να την ανακαλύψει. Λυπήθηκε πολύ που δεν βρήκε νερό να δώσει στον τυφλό. Άκουσε τότε φωνή να του λέγη: «Βασιλιά Λέοντα» –δηλαδή τον απεκάλεσε βασιλιά, ενώ ακόμη ήταν στρατιώτης, κάτι που επαληθεύθηκε– «...να εισέλθης βαθύτερα στο δάσος, και αφού λάβης με τις χούφτες σου το θολερό αυτό νερό, να ξεδιψάσης τον τυφλό και να πλύνεις τα μάτια του, και τότε θα γνωρίσης ποιά είμαι εγώ που κατοικώ στο μέρος αυτό». Ο Λέων έκανε αμέσως όπως τον διέταξε η φωνή και ο τυφλός είδε το φως του. Η φωνή εκείνη ήταν της Παναγίας.

Και ο Λέων, όταν έγινε αυτοκράτορας, με ευγνωμοσύνη και φιλότιμο έκτισε στο μέρος εκείνο του αγιάσματος Ιερό Ναό προς τιμήν της Παναγίας, της Ζωοδόχου Πηγής. Όταν κατέρρευσε ο Ιερός αυτός Ναός από τον χρόνο, άλλοι αυτοκράτορες –ο Ιουστινιανός, ο Βασίλειος ο Μακεδών– ανέλαβαν και έκτισαν εκ νέου τον Ναό, πιο μεγαλοπρεπή από τον παλαιότερο.

Μία δεύτερη παράδοση αναφέρει ότι τον πρώτο Ναό τον έκτισε ο Ιουστινιανός, βλέποντας εκεί που κυνηγούσε σε όραμα ένα μικρό παρεκκλήσι και έναν Ιερέα μπροστά σε μια πηγή, λέγοντάς του ότι είναι η πηγή των θαυμάτων. Στον τόπο εκείνο έκτισε μοναστήρι με τα υλικά που περίσσεψαν από την Αγία Σοφία.

Ο Ναός αυτός στην Βασιλεύουσα κατέρρευσε τον 15ο αιώνα. Σύμφωνα με μαρτυρίες το 1547 ο Ναός δεν υπήρχε πια. Υπήρχε μόνον το αγίασμα. Το 1833 ο Πατριάρχης Κωνσταντίας Α με άδεια του Σουλτάνου ξαναέκτισε τον Ναό πάνω στα ερείπια του παλαιού. Έτσι, στις 2 Φεβρουαρίου του 1835, ο Πατριάρχης Κωνσταντίας, με 12 ακόμη Αρχιερείς εγκαινίασαν τον νέο Ναό της Ζωοδόχου Πηγής, στο Μπαλουκλί.

Μπαλουκλί σημαίνει τόπος με ψάρια, αφού στην δεξαμενή της Πηγής υπάρχουν ψάρια.

Στον ναό αυτό επιτελούνταν πολλά θαύματα και μάλιστα και σε οικογένειες ευγενών της αυτοκρατορίας, με χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό της λύσεως της στείρωσεως της αυτοκράτειρας Ζωής, η οποία μετά από θαύμα της Ζωοδόχου Πηγής γέννησε τον Κωνσταντίνο τον Πορφυρογέννητο, που έγινε αυτοκράτορας του Βυζαντίου. Στον ναό αυτό θεραπεύθηκαν επίσης οι αυτοκράτορες Ιουστινιανός, Λέοντας ο Σοφός, Ρωμανός Λεκαπηνός, ο Ανδρόνικος Γ

, ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Στέφανος, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Ιωάννης, πολλές βασίλισσες και πολλοί ανώτατοι αξιωματούχοι της αυτοκρατορίας, αλλά και κληρικοί και μοναχοί και πολλοί απλοί Χριστιανοί. Τον 14ο αιώνα ο Νικηφόρος Κάλλιστος γράφοντας για το αγίασμα της Πηγής, παραθέτει έναν κατάλογο 63 θαυμάτων.

Η εικόνα της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής παρουσιάζει την Παναγία μέσα σε ένα συντριβάνι από το οποίο χύνεται άφθονο νερό, να βαστάει στην αγκαλιά της τον Χριστό που ευλογεί. Δύο άγγελοι την στεφανώνουν κρατώντας ειλητήριο που γράφει: «Χαίρε ότι υπάρχουν βασιλέως καθέδρα, χαίρε ότι βαστάζεις τον Βαστάζοντα πάντα». Γύρω από το συντριβάνι εικονίζονται ο αυτοκράτορας και πολλοί ασθενείς με ποικίλες ασθένειες. Δέχονται το αγίασμα με το οποίο τους ραντίζουν οι υγιείς. Στην άκρη ζωγραφίζεται μια δεξαμενή με ψάρια, αφού όπως είπαμε Μπαλουκλί σημαίνει τόπος ψαριών.

Η ευλάβεια και η αγάπη του λαού της Κωνσταντινούπολης προς την Ζωοδόχο Πηγή μεταδόθηκε σε όλους τους Ορθοδόξους και έτσι σε πολλά μέρη, όπως και εδώ στην Ναύπακτο, και απέναντι στο Αίγιο, την Παναγία την Τρυπητή, ανηρέθησαν Ναοί προς την τιμή της Παναγίας, της Ζωοδόχου Πηγής, όπου και εκεί επιτελούνται θαύματα, που στηρίζουν τους ανθρώπους στην καθημερινή τους ζωή και στην πίστη τους στον Θεό.

Life-Giving Fountain

The **Life-Giving Fountain**, the Source of our Life, is of course our Lord Jesus Christ. But He chose to become human for our sake and was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Mary and became man. He chose that Mary would be the source of his own life physically. Thus our Temple is dedicated to Mary, the Fountain of the Fountain of Life. The Lord appreciates it when we honor His Mother. The original Church of the Life-Giving Fountain is in Constantinople, built over a Holy Spring.

Why is the Sunday After Pascha dedicated to the Apostle Thomas?

Belief in the great miracle of the Resurrection did not come to the disciples right away. The first witnesses were the myrrh-bearing women. It was still dark out when they came to the cave in the garden belonging to Joseph of Arimathea. The stone which had sealed the tomb was now rolled away. While they stood in astonishment, an Angel stood before them and said, *Fear not ye: for I know that ye seek Jesus, which was crucified. He is not here: for he is risen, as he said. Come, see the place where the Lord lay* (Mt. 28:5–6). It was enough for them to see the empty tomb and hear the words of the Angel in order for them to believe. Their sensitive and loving hearts were not touched by doubt. When they ran to tell the Apostles, Jesus Himself met them and said, *All hail. And they came and held him by the feet, and worshipped him* (Mt. 28:9). The Apostles did not believe the women (cf. Mk. 16:11). On the same day, when evening had come, Jesus revealed the great mystery of His Resurrection to two more disciples (Luke and Cleopa, Apostles of the Seventy), who were walking to Emmaus, *which was from Jerusalem about threescore furlongs* (11.5 km. or 7.15 miles) (Lk. 24:13). To make them believe in the Resurrection of their Teacher, Jesus cited the messianic prophecies from the Scriptures (cf. Lk. 24:27). Nevertheless, they only fully believed after He showed the sacrament of the Eucharist: *And it came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed it, and brake, and gave to them. And their eyes were opened, and they knew him; and he vanished out of their sight* (Lk. 24:30–31). Luke and Cleopa returned that same day to Jerusalem and told the Apostles what had happened, but they didn't believe them, just as they did not believe the myrrh-bearing women. Late that evening, Jesus appeared to the Apostles, who had gathered behind locked doors, out of fear of the Jews. The Savior passed through the closed doors. In this was shown a particular quality of the Lord's body, which was transformed after the Resurrection, and no longer subject to the laws of the physical world. Jesus could pass through material objects. The disciples were perplexed, because they thought that they had seen a spirit.

He shewed unto them his hands and his side (Jn. 20:20). This was important not only in order to convince them that He had bodily appeared to them, but in order to vanquish their unbelief. The Lord allowed them to touch His hands, feet, and side. The wounds from the nails proved to them that this was the same body that had been crucified on the Cross. The events to which *Antipascha* is dedicated took place on the eighth day after the Resurrection. The Apostle Thomas was not present at the Savior's first appearance to the disciples. Apparently, he was not in town. The Apostles whom Thomas then met joyfully announced their Teacher's Resurrection to him. It can be supposed that they also related to him how Jesus had allowed them to touch His feet, hands, and side. Thus, his own desire for this is understandable: *Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe* (Jn. 20:25). The Apostle Thomas's unbelief has nothing to do with the hardened unreceptiveness that we see in the Jewish leaders toward the miracle of the Resurrection. This was a perfectly natural wish to confirm his faith through a manifest and obvious testimony. The Resurrected Jesus *renewed* His appearance to the Apostles on the eighth day, standing before them in the chamber where the doors were closed.

He answered the Apostle Thomas' doubt with the same words that Thomas had used to express it. This could not but have amazed the doubting disciple: *Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side: and be not faithless, but believing* (Jn. 20:27). This is probably the reason why Thomas did not make use of his Teacher's invitation to touch His hands, feet, and side, but rather believed immediately and confessed Jesus Christ as God: *My LORD and my God* (Jn. 20:28)! People who stubbornly reject the divinity of the Savior of the world, pass over this passage in the Gospels. The first week after Pascha is called *Renewal* week, or the week of *Antipascha* (the Greek prefix, *anti*, means "in place of")—that is, the renewal of Pascha. On this Sunday, the Lord repeated and renewed *for all* eleven of the Apostles His

appearance on the first day after the Resurrection. But because the renewal of the Savior's appearance was especially for the sake of the Apostle Thomas, the eighth day after Pascha is called Thomas Sunday. Following directly after the Paschal week, it completes the most solemn part of the great feast. Therefore, Thomas Sunday is sometimes called *the eighth day after Pascha*. St. Gregory the Theologian writes, "The law of honoring the *day of renewal* is ancient and of good intent; or it would be better to say, to honor with the day of renewal a new act of goodness. But was not the first day of Resurrection, the Sunday which followed the holy and light-bearing night, the day of renewal? Why is that name given to the present day? That day was the day of salvation, and this day is the day of remembrance of salvation" (Homily 44, on the Sunday of Renewal).

Κυριακή του Θωμά: Ο Απόστολος Θωμάς απουσίαζε όταν ο Χριστός, μετά την Ανάστασή Του, επισκέφθηκε τους Μαθητές Του στο υπερών όπου ήταν συνηγμένοι. Όταν πληροφορήθηκε τα σχετικά με την επίσκεψη του Χριστού, ζήτησε να Τον δη και να ψηλαφίση τις πληγές του Σταυρού στα χέρια και την πλευρά Του. Ο Χριστός όταν επισκέφθηκε και πάλι τους Μαθητές Του μετά από οκτώ ημέρες, κάλεσε τον Απόστολο Θωμά να ψηλαφήση τα σημάδια των πληγών στο Σώμα Του. Τότε ο Απόστολος Θωμάς Τον ανεγνώρισε και Τον ομολόγησε Κύριο και Θεό του. Τον ανεγνώρισε από τις πληγές του Σταυρού, οι οποίες αποτελούν σημάδι της αγάπης Του, αλλά και της δυνάμεώς Του. Την ομολογία του Θωμά οι άγιοι Πατέρες την ονομάζουν σωτήριο. Και πραγματικά οδηγεί στην σωτηρία όλους εκείνους που την απευθύνουν στον Χριστό εκζητώντας ταπεινά το έλεός Του. Το γεγονός ότι ο Απόστολος Θωμάς αρχικά απουσίαζε κατά την εμφάνιση του Χριστού στους Μαθητές Του, φαίνεται ότι ήταν οικονομία Θεού, για να γίνη πιστευτό το θαύμα της Αναστάσεως και να διαλυθή κάθε είδους αμφιβολία.

Ο Απόστολος Θωμάς, μετά την Πεντηκοστή, κήρυξε το Ευαγγέλιο στους Πάρθους, τους Πέρσες, τους Μήδους και τους Ινδούς και είχε μαρτυρικό τέλος.

ASCENSION GREEK ORTHODOX
CHURCH PHILOPTOCHOS
IS SPONSORING A FOOD DRIVE

As part of the initiatives and Philanthropic endeavors of Philoptochos

«FEED THE HUNGRY PROGRAM»

We are inviting all Parishioners, Church Organizations, & friends to participate.

Donations of non-perishable food items, toiletries, baby food,
shampoos, soaps, etc. are welcome!

Our Philoptochos will deliver your donation to Food Banks in our area.

COLLECTION WILL BE FROM MID-APRIL TO THE FIRST WEEK OF MAY.

DONATION BOXES CAN BE FOUND IN THE COMMUNITY CENTER.

JOIN US AND HELP FILL OUR BOXES.

Πήρα απ' τη νιότη χρώματα
Αφιέρωμα στη Βίκυ Μοσχολιού

Ελένη Ανδρέου

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH
101 ANDERSON AVENUE (CORNER OF HENRY STREET)
FAIRVIEW, NJ 07022

SATURDAY, MAY 11, 2019 AT 7:30 P.M.

COMMUNITY CENTER

DONATION \$40 PP,

FOR RESERVATIONS CALL: 201 264 3196 AND/OR 347 201 1821

FOR INFORMATION CONTACT:

Dimitri Kontolios dimitri62@gmail.com

and/or

Despina kolokithas dkpatra1@yahoo.com

ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ

Οι γυναίκες οι οποίες παραβρέθηκαν το απόγευμα της Παρασκευής, στον ενταφιασμό του Κυρίου, δηλαδή η Μαρία η Μαγδαληνή και οι υπόλοιπες, όταν επέστρεψαν από το Γολγοθά στην πόλη, ετοίμασαν αρώματα και μύρα για να αλείψουν το σώμα του Ιησού· και την επομένη μέρα απείχαν από κάθε δραστηριότητα λόγω της αργίας του Σαββάτου. Κατά το βαθύ όρθρο, όμως, της Κυριακής, η οποία ονομάζεται από τους Ευαγγελιστές «πρώτη Σαββάτου» και «μία Σαββάτων», δηλαδή πρώτη μέρα της εβδομάδος, μετά από τριάντα έξι σχεδόν ώρες από τη νέκρωση του ζωοδότη Λυτρωτή, έρχονται με νεκρώσιμα αρώματα στον τάφο. Και ενώ σκέπτονταν τη δυσκολία της αποκυλίσεως του λίθου από την είσοδο του τάφου γίνεται σεισμός φοβερός· και Άγγελος με αστραπηφόρα όψη και χιονόφωτη στολή, αφού αποκύλισε το λίθο και κάθισε πάνω σ' αυτόν, έκανε τους φύλακες να τρομάζουν και τους έτρεψε σε φυγή. Οι γυναίκες, στο μεταξύ, αφού μπήκαν στον τάφο και δε βρήκαν το σώμα του Ιησού, βλέπουν δυο Αγγέλους λευκοφορεμένους, με αντρική μορφή, οι οποίοι αφού τους φανέρωσαν την ανάσταση του Σωτήρα, τις στέλνουν για να αναγγείλουν στους μαθητές την χαρούμενη είδηση. Σε μικρό χρονικό διάστημα φθάνουν στον τάφο ο Πέτρος με τον Ιωάννη, αφού έμαθαν τι έγινε από τη Μαρία τη Μαγδαληνή, όπως ήδη ειπώθηκε, αλλά μπαίνοντας μέσα βρίσκουν μόνο τα σάβανα. Γι' αυτό ανέρχονται όλοι στη πόλη με χαρά, κήρυκες της ανάστασης του Χριστού, τον οποίον και είδαν πραγματικά ζωντανό πέντε φορές κατά τη σημερινή γιορτή.

Αυτή την χαρμόσυνο Ανάσταση γιορτάζοντας σήμερα ασπαζόμαστε μεταξύ μας τον εν Χριστώ ασπασμό, δείχνοντας με τον τρόπο αυτό τη διακοπή της πρώτης έχθρας ανάμεσα σ' εμάς και το Θεό και τη διαλλαγή του Θεού προς εμάς για άλλη μια φορά, διαλλαγή που έγινε φανερή με το πάθος του Σωτήρος. Και η εορτή ονομάζεται Πάσχα, έχοντας έτσι το ίδιο όνομα με το Πάσχα των Εβραίων, το οποίο, στη γλώσσα τους σημαίνει διάβαση· διότι ο παθών και αναστάς Ιησούς μας διεβίβασε από την κατάρα του Αδάμ και τη δουλεία του διαβόλου στην ελευθερία και μακαριότητα. Και αυτή η μέρα της εβδομάδος, κατά την οποία έγινε η Ανάσταση του Χριστού, η οποία είναι η πρώτη από τις υπόλοιπες μέρες, επειδή, αφιερώθηκε στην τιμή του Κυρίου ονομάστηκε από το όνομα Του Κυριακή, και σ' αυτή μετατέθηκε από τους Αποστόλους η αργία και η ανάπαυση της εορτής του Σαββάτου του παλαιού νόμου.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 4,4

SUNDAY, April 28, 2019
Great and Holy Pascha

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28Απριλίου, 2019
Άγιον Πάσχα